

Sygn. akt I C 527/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodnicząca: Sędzia SR Joanna Łakomska - Grzelak

Protokolant: Bartłomiej Trzmielak

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.**

przeciwko **A. R.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 527/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 lipca 2015 roku (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew przeciwko A. R. o zapłatę kwoty 1.158,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dat i kwot wskazanych w pozwie. Wniósł o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Powód wskazał, iż dochodzona pozwem wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanego za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) Spółkę z o.o. na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 29 stycznia 2014 roku. Wskazał, iż nabył wierzytelność wobec pozwanego na podstawie umowy o przelew wierzytelności zawartej z poprzednim wierzycielem.

(pozew – k. 3 - 8)

W dniu 3 września 2015 roku został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym uwzględniający powództwo w całości.

(nakaz zapłaty, k. 9)

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o uchylenie nakazu zapłaty w całości. W sprzeciwie wskazał, iż jest alkoholikiem o znacznym upośledzeniu umysłowym, nigdzie nie pracuje i nie uzyskuje żadnych dochodów, nawet z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. Leczy się w Wojewódzkim Szpitalu (...) w Z..

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 12 - 13)

Referendarz sądowy odrzucił sprzeciw od nakazu zapłaty jako wniesiony po terminie (postanowienie – k. 16).

Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie przywrócił pozwanemu termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania do tutejszego sądu (postanowienie – k. 30 – 31).

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty powód poparł powództwo w całości wskazując, iż zarzuty podniesione przez pozwanego w sprzeciwie są bezzasadne w całości. Wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty kapitału wskazanej w pozwie wraz z odsetkami oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

(odpowiedź na sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 71 -72)

Na terminie rozprawy w dniu 25 maja 2016 roku nie stawił się nikt w imieniu powoda. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Oświadczył, iż ma padaczkę i nie wie co robi. Podniósł, iż nie pamięta, żeby zawierał umowę ani żadnych szczegółów umowy. Zaprzeczył wszelkim okolicznościom podniesionym przez powoda.

(protokół rozprawy – k. 80)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z o.o. powiadomiła A. R. o rozwiązaniu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w Sieci (...) z dniem 31 marca 2014 roku wraz z naliczeniem kary w wysokości 1020,88 złotych informując jednocześnie, iż istnieje możliwość dalszego korzystania z sieci (...) i anulowania kary umownej po podpisaniu umowy w promocji (...) w terminie do 15 kwietnia 2014 roku.

(powiadomienie o rozwiązaniu umowy oraz wezwanie do zapłaty – k. 73)

(...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. wystawiła notę obciążeniową na kwotę 1.020,88 złotych.

(nota obciążeniowa – k. 74)

(...) Spółka z o.o. zawarła z powodem umowę sprzedaży wierzytelności w dniu 29 stycznia 2015 roku.

(kserokopia umowy sprzedaży wierzytelności – k. 47 – 47v)

Powód wystawił wezwanie do zapłaty, w którym poinformował pozwanego, iż kwota długu, który nabył na podstawie umowy o przelew wierzytelności, wynosi na dzień 11 maja 2015 roku kwotę 1143,47 złotych.

(wezwanie do zapłaty – k. 56-57)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

Stosownie do przepisu art. 6 k.p.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W myśl art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę. Art. 232 k.p.c. dotyczy ciężaru dowodu w znaczeniu formalnym tj. kto powinien przedstawiać dowody, a art. 6 k.c. - ciężaru dowodzenia w znaczeniu materialnym tj. kto poniesie skutki nieudowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2006 r., V CSK 129/05, LEX nr 200947).

W niniejszej sprawie powód dochodził od pozwanego zapłaty, a jako bezpośrednią podstawę swojego roszczenia wskazał umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartą przez pozwanego z poprzednim wierzycielem. Pozwany zakwestionował okoliczności faktyczne podnoszone przez Fundusz, a zatem każda z istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności wymagała udowodnienia jako sporna.

Powód załączył do akt sprawy jedynie potwierdzoną kserokopię umowy przelewu wierzytelności oraz skierowane do pozwanego wezwanie do zapłaty, jak również notę obciążeniową z dnia 31 marca 2014 roku, z której wynika, że sprzedana powodowi wierzytelność obejmuje karę umowną za niedotrzymanie przez abonenta warunków umowy zgodnie z regulaminem świadczenia usług dla Abonentów (...). Powód nie złożył natomiast do akt sprawy pierwotnej

umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwanego z poprzednim wierzycielem, która jest podstawą dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia. Nie został również złożony regulamin powołany jako podstawa naliczenia kary umownej będącej przedmiotem sporu. W związku z powyższym Sąd nie jest w stanie ustalić zarówno okresu czasu, na jaki zawarty została pierwotna umowa, jak również szczegółowych warunków umowy. Tym bardziej nie zostało przez powoda wykazane, że kara umowna była zastrzeżona w umowie stron, na jakich warunkach, ani że zaistniały okoliczności uzasadniające naliczenie kary w stosunku do pozwanego i to w dochodzonej wysokości.

Powód nie uzasadnił zatem swego żądania w sposób dostateczny, pozwalający na zasądzenie dochodzonej pozwem kwoty. Fundusz winien dysponować całością dokumentacji związanej z zawartą przez poprzednika prawnego umową świadczenia usług telekomunikacyjnych i tylko jego obciąża ryzyko związane z brakiem stosownych dokumentów w razie zakwestionowania okoliczności faktycznych przez przeciwnika. Cesjonariusz nabywa wszak wierzycielność w wysokości jaka przysługiwała cedentowi. W toku postępowania powód winien wykazać, iż zbywcy przysługiwała ściśle określona wierzycielność i z jakiego wynikała tytułu. Po zbyciu wierzycielności pozwany może bowiem nadal podnosić zarzuty przysługujące mu w stosunku do pierwotnego wierzyciela (art. 513 § 1 k.c.). Fundusz, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, nie zgłosił żadnego istotnego wniosku dowodowego, z którego wynikałaby zasadność i wysokość dochodzonego roszczenia. Rzeczą sądu nie jest natomiast zarządzenie dochodzenia w celu uzupełniania lub wyjaśniania twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ta kwestia była przedmiotem wielu orzeczeń – jak choćby wyroku z dnia 12 grudnia 2000 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt V CKN 175/00, opublikowanego w OSP 2001/7-8/116, uchwały składu siedmiu sędziów z 19 maja 2000 roku w sprawie o sygnaturze akt III CZP 4/00, opublikowanej w OSNC 2000/11/195, wyroku z dnia 24 czerwca 1998 roku w sprawie o sygnaturze akt I PKN 194/98, opublikowanego w OSNAP 1999/13/425 oraz wyroku z dnia 25 września 1997 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt II UKN 271/97, a opublikowanego w OSNAP 1998/14/430. Główna idea, którą Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela, jest następująca: sąd podejmuje z urzędu inicjatywę dowodową jedynie w sytuacjach szczególnych. Obecnie obowiązek dowodzenia obciąża same strony. Możliwość przewidziana w zdaniu drugim powołanego wyżej art. 232 k.p.c. stanowi jedynie wspierające uprawnienie sądu. W żadnym razie nie może prowadzić do zastępowania stron w spełnianiu ich obowiązków. Już na marginesie warto zaznaczyć, że działanie sądu z urzędu w sytuacji nieuzasadnionej może prowadzić do naruszenia jednej z naczelných zasad (wywiedzionej z treści art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), a mianowicie prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron.

Powód jako podmiot profesjonalny, korzystający nadto z profesjonalnej obsługi prawnej winien mieć świadomość, iż pozwany może w każdym czasie zakwestionować okoliczności powołane w pozwie i dalszych pismach powoda, a sąd nie ma obowiązku odraczania rozprawy z tego powodu. Fundusz, jak każdy inny powód, nie może liczyć w procesie na brak aktywności strony pozwanej i wydanie korzystnego rozstrzygnięcia wyłącznie w oparciu o twierdzenia pozwu, a inicjatywę dowodową wykazywać dopiero na rozprawie i to tylko jeśli Sąd zadba o doręczenie mu stanowiska strony pozwanej zaprotokołowanego na rozprawie. Przeciwnie, powód miał określony termin na wszelkie wnioski dowodowe pod rygorem ich pominięcia w dalszym postępowaniu i przewidując skorzystanie przez pozwanego z możliwości zakwestionowania wszelkich podnoszonych w pozwie okoliczności faktycznych winien wnioski te zgłosić w terminie mu wyznaczonym. Nieprzygotowanie materiału dowodowego nie może obciążać pozwanego ani obligować Sądu do podejmowania czynności z urzędu.

Brak umowy zawartej pomiędzy (...) Spółką z o.o. siedzibą w W. a pozwanym oraz regulaminu świadczenia usług uniemożliwia weryfikację czy roszczenie dochodzone pozwem jest zasadne i czy w ogóle istnieje, a także jaka jest jego wysokość. Dochodzone roszczenie uznać zatem należało za nieudowodnione, co skutkowało oddaleniem powództwa w całości.